

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH

Warszawa, dnia 25 sierpnia 1977 r.

Nr 5

Poz. 12—15

TREŚĆ

Zarządzenia Ministra:

poz. 12 — nr 18 z dnia 20 czerwca 1977 r. w sprawie racjonalizacji zatrudnienia oraz podnoszenia kwalifikacji pracowników państwowych biur projektów

poz. 13 — nr 20 z dnia 30 czerwca 1977 r. w sprawie normowania i kontroli stosowania norm zapasów materiałowych

poz. 14 — nr 21 z dnia 1 lipca 1977 r. w sprawie koordynacji branżowej w przemyśle materiałów budowlanych

Zarządzenie Ministrów:

poz. 15 — Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Komunikacji z dnia 1 lipca 1977 r. w sprawie prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w odkrywkowych zakładach górniczych

12.

ZARZĄDZENIE Nr 13

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH

z dnia 20 czerwca 1977 r.

w sprawie racjonalizacji zatrudnienia oraz podnoszenia kwalifikacji pracowników państwowych biur projektów

(znak: KA-4/77)

W związku z decyzją nr 81 Prezydium Rządu z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie usprawnienia działalności projektowej, w celu zapewnienia warunków dla podniesienia jakości opracowań i zwiększenia potencjału projektowego — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się wytyczne w sprawie racjonalizacji zatrudnienia oraz podnoszenia kwalifikacji pracowników biur projektów, stanowiące załącznik do zarządzenia.

2. Wytyczne, o których mowa w ust. 1, stosuje się w państwowych biurach projektów i zakładach projektowania, tworzonych na podstawie uchwały nr 126 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie wytycznych co do tworzenia, organizacji i zasad działania państwowych jednostek projektowania (Monitor Polski Nr 32, poz. 239) oraz ośrodkach badawczo-projektowych lub badawczo-rozwojowych, które objęte zostały zasadami finansowania i wynagradzania ustalonymi dla biur projektów, zwanych dalej „biurami projektów”.

§ 2. Biura projektów opracują w terminie do dnia 31 grudnia 1977 r. programy:

- poprawy struktury kwalifikacji oraz
- doształcania i doskonalenia kadr zatrudnionych w tych biurach na lata 1978—80 i systematycznie realizować będą określone w tych programach zadania.

§ 3. 1. Biura projektów wiodące w koordynacji branżowej oraz biura kierujące typizacją — stosownie do swojej właściwości — powinny inicjować i prowadzić szkolenie, staże zawodowe, samokształcenie kierowane oraz działalność konsultacyjno-szkoleniową dla projektantów z zakresu opracowywania i wdrażania nowoczesnych rozwiązań projektowych, konstrukcyjnych, technologicznych, organizacyjnych, uruchamiania nowych technologii produkcji oraz systemów konstrukcyjno-montażowych budownictwa, współpracując w tym zakresie z instytutami naukowo-badawczymi, szkołami wyższymi i stowarzyszeniami naukowo-technicznymi.

2. Programy nauczania, opracowywane przez stowarzyszenia naukowo-techniczne organizujące szkolenie dla projektantów zatrudnionych w biurach projektów, powinny być opiniowane przez właściwe biura projektów wiodące w koordynacji branżowej i biura kierujące typizacją.

3. W ramach prac nad planem wieloletnim biura projektów wiodące w koordynacji branżowej prowadzą zagadnienia związane z prognozowaniem i planowaniem zapotrzebowania w branży na kadry kwalifikowane.

§ 4. Dyrektor Centralnego Ośrodka Informacji Budownictwa zapewni przekazywanie biuram projektów informacji o najnowocześniejszych osiągnięciach naukowych, technicznych, organizacyjnych i ekonomicznych w kraju i na świecie, które mogą być wykorzystane przy sporządzaniu opracowań projektowych.

§ 5. Dyrektor Krajowego Centrum Koordynacji Rozwoju Materiałów i Wyróbów dla Budownictwa zapewni biuram projektów z odpowiednim wypisaniem informacje o nowo uruchamianej produkcji materiałów i wyróbów dla budownictwa.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1977 r.

MINISTER

w z. Z. Grela

Załącznik do zarządzenia nr 18 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 20 czerwca 1977 r.

WYTYCZNE

w sprawie racjonalizacji zatrudnienia oraz podnoszenia kwalifikacji pracowników biur projektów

I. Postanowienia ogólne

1. Dyrektorzy biur projektów powinni prowadzić racjonalną politykę gospodarowania posiadanymi kadrami kwalifikowanymi i dążyć do stabilizacji stanu zatrudnienia pracowników.

2. Działania związane z usprawnieniem polityki kadrowej powinny być skoncentrowane na kształtowaniu właściwych stosunków międzyludzkich oraz stwarzanie należytej atmosfery i klimatu dla twórczych ambicji zawodowych kadry projektanckiej.

II. Struktura zatrudnienia i kwalifikacji pracowników biur projektów

3. Dostosowanie struktury zatrudnienia i kwalifikacji pracowników do wykonywania zadań planowych powinno następować na podstawie wyników analizy przeprowadzanej raz w roku przez dyrektora biura projektów.

W analizie należy poddać badaniu następujące problemy:

- 1) kształtowanie się struktury organizacyjnej w biurze projektów¹ w szczególności stosunku liczbowego stanowisk kierowniczych do stanu zatrudnienia w poszczególnych komórkach organizacyjnych,
 - 2) proporcje zachodzące między poszczególnymi grupami zatrudnionych pracowników, a ponadto w grupie pracowników zatrudnionych bezpośrednio przy projektowaniu, także stosunek liczbowy projektantów do osób wykonujących funkcje obsługi jak np. kreślarze, pomoce techniczne,
 - 3) struktura posiadanych przez pracowników kwalifikacji zawodowych w zestawieniu z wymaganiami obowiązującego taryfikatora kwalifikacyjnego (przy uwzględnieniu zatrudnienia zgodnie z zawodem wyznaczonym),
 - 4) stopień wykorzystania kwalifikacji pracowników na zajmowanym stanowisku wynikający z zakresu czynności i optymalnego modelu kwalifikacyjnego dla danego stanowiska,
 - 5) prawidłowość obsady stanowisk pracy, dla których wymagane jest wykształcenie wyższe lub średnie.
4. Materiały i wyniki z analizy powinny służyć do:
- 1) przeprowadzania, przy współpracy z czynnikami społeczno-politycznymi, weryfikacji zatrudnienia i dostosowania struktury organizacyjnej biura projektów oraz struktury zatrudnienia i kwalifikacji pracowników do wykonywania planowanych zadań,
 - 2) wyzolenia rezerw dla zwiększenia potencjału projektowego, przy założeniu podnoszenia poziomu jakości i wdrożenia nowoczesności do opracowań projektowych,
 - 3) usunięcia występujących nieprawidłowości w strukturze organizacyjnej i strukturze zatrudnienia oraz zatrudnienia pracowników zgodnie z kwalifikacjami i uzdolnieniami; należy dążyć do ustalenia właściwych proporcji zatrudnianej kadry ze średnim wykształceniem technicznym do kadry z wyższym wykształceniem technicznym, przy czym na stanowiskach pracy nie wymagających zatrudnienia osób z wyższym wykształceniem technicznym powinny być zatrudniane osoby ze średnim wykształceniem technicznym
 - 4) wyłonienia grupy pracowników wybitnie uzdolnionych i twórczych w celu skoncentrowania ich działań na preferowanych zadaniach projektowych
 - 5) ujawnienia pracowników nie posiadających kwalifikacji do zajmowania określonych stanowisk w celu stworzenia im warunków do uzu-

pełnienia wykształcenia i doskonalenia kwalifikacji lub powierzenia im, w przepisany trybie, innej pracy, odpowiadającej ich kwalifikacjom.

III. System doboru i oceny pracowników

5. Należy wprowadzić system okresowych ocen kwalifikacji zawodowych zatrudnionych pracowników, szczególnie kadry kierowniczej, w celu stałego wylania pracowników uzdolnionych z predyspozycjami twórczymi oraz kadry rezerwowej o najwyższych kwalifikacjach oraz predyspozycjach do zajmowania stanowisk kierowniczych.

Ocenie podlegają: wyniki pracy zawodowej, kwalifikacje, postawa etyczno-moralna, aktywność społeczno-zawodowa, perspektywa dalszego rozwoju.

W ocenie kadry projektanckiej należy także uwzględnić osiągnięte wyniki w zakresie jakości, wydajności, terminowości wykonywania zadań, inicjatywy w poszukiwaniu nowych rozwiązań projektowych oraz osiągnięte wyniki przy wprowadzaniu nowoczesności w projektowaniu.

Kadra kierownicza i kandydaci do kadry rezerwowej powinni być oceniani z uwzględnieniem wyników osiągniętych przez biuro projektów, jak również z zakresu umiejętności kierowania, takich jak: wybór właściwych decyzji i przewidywanie ich skutków, organizowanie pracy zespołowej, współpraca z kolektywem, sprawowanie kontroli, a także poczucie odpowiedzialności.

6. Kryteria oceny, podane w ust. 5, powinny być uwzględniane przez dyrektorów jednostek nadrzędnych nad biurami projektów przy powoływaniu pracowników na stanowiska kierownicze w biurach projektów oraz w odniesieniu do tych pracowników jednostek nadrzędnych, którzy nadzorują pracę biur projektów.

7. Absolwentom wyższych szkół technicznych, podejmującym pierwszą pracę zawodową w biurze projektów w trybie przepisów o zatrudnieniu absolwentów szkół wyższych, należy zapewnić odbycie praktyki w nowoczesnych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych w celu uzyskania praktyki zawodowej wymaganej do pełnienia samodzielnej funkcji projektanta w budownictwie.

IV. System wyróżnień

8. Należy wprowadzić system wyróżnień stosując różnorodne formy, takie jak: dyplomy, listy pochwalne, popularyzowanie sylwetek w branży, środków masowego przekazu, wyjazdy za granicę na stypendia.

9. Pracowników posiadających szczególne uzdolnienia, wykazujących się twórczą inicjatywą, osiągających wybitne wyniki w projektowaniu (m.in. laureatów konkursów), w szczególności w zakresie wdrożenia nowoczesnych rozwiązań należy preferować przy awansach i przeszerowaniach, przyznawaniu dodatków do płac, premiovaniu i nagradzaniu, a także stosować w odniesieniu do tych pracowników system wyróżnień, o którym mowa w ust. 7.

10. Systematyczne podnoszenie kwalifikacji zawodowych powinno być brane pod uwagę jako jeden z czynników przy przeszerowaniach i awansach.

V. Podnoszenie kwalifikacji

11. Szkolenie pracowników biur projektów należy programować racjonalnie i systemowo, aby nie wystąpiły zahamowania w realizacji zadań projektowych, a jednocześnie w odpowiednim okresie nastąpiła aktualizacja wiedzy umożliwiająca uwzględnianie w rozwiązaniach projektowych zmian zachodzących w technice i technologii produkcji.

12. Wybór odpowiednich form szkolenia powinien być dokonany w zależności od zajmowanego stanowiska, poziomu wykształcenia, stażu, wykonywanego rodzaju pracy i przeprowadzonej oceny kwalifikacji.

13. Uzupełnianie i aktualizacja wiedzy pracowników zatrudnionych w biurze projektów powinna się odbywać w następujących formach szkoleniowych:

- 1) szkolenia obligatoryjnego kadry kierowniczej (dyrektor, zastępcy dyrektora i kandydaci z kadry rezerwowej na te stanowiska) z zakresu organizacji i zarządzania; szkolenie to prowadzone jest przez Instytut Organizacji, Zarządzania i Doskonalenia Kadr, Instytut Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego oraz inne jednostki szkolące,
- 2) studiów doktoranckich dla pracujących prowadzonych przez szkoły wyższe oraz Instytut Techniki Budowlanej i Instytut Organizacji, Zarządzania i Ekonomiki Przemysłu Budowlanego, pracownikom o predyspozycjach naukowych, zajmujących się działalnością studijną-badawczą — należy stwarzać warunki do uzyskiwania stopni naukowych,
- 3) studiów podyplomowych prowadzonych przez szkoły wyższe, w których powinni uczestniczyć pracownicy z wyższym wykształceniem, zwłaszcza technicznym w celu aktualizacji i uzupełniania wiedzy związanej z postępem technicznym,
- 4) specjalizacji zawodowej inżynierów: obowiązkiem uzyskania specjalizacji objęci są główni specjaliści, kierownicy pracowni, kierownicy zakładu badawczego, generalni projektanci, projektanci — stosownie do przepisów zarządzenia nr 13 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 4 marca 1971 r. w sprawie podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w budownictwie i przemyśle materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 2, poz. 7 i z 1976 r. Nr 7, poz. 25),
- 5) staży naukowych i zawodowych — dla kadry z wyższym wykształceniem, które umożliwiają odbycie praktyki w nowoczesnym zakładzie naukowym czy produkcyjnym — stosownie do przepisów uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1967 r. w sprawie krajowych staży naukowych i zawodowych dla pracowników naukowo-dydaktycznych, naukowo-badawczych oraz innych pracowników zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych gospodarki narodowej (Monitor Polski Nr 34, poz. 158),
- 6) szkolenia kursowego specjalistycznego i nauki języków obcych prowadzonego przez stowarzyszenia naukowo-techniczne i inne organizacje społeczne, wiodące w branży biura projektów oraz jednostki nadrzędne nad biurami projektów; w zależności od występujących potrzeb, na szkolenie to należy kierować kadrę techniczną i ekonomiczną z wyższym i średnim wykształceniem,
- 7) nauki w szkołach średnich dla pracujących oraz na studiach dla pracujących w szkołach wyższych dla pracowników skierowanych w celu uzupełnienia wykształcenia.

Szkolenie pracowników biur projektów, zatrudnionych w służbie pracowniczej, powinno być prowadzone stosownie do ustaleń zawartych w wytycznych nr 71 Ministra Pracy, Plac i Spraw Socjalnych z dnia 20 listopada 1974 r. w sprawie dokształcania i doskonalenia kwalifikacji zawodowych pracowników służby pracowniczej.

13.

ZARZĄDZENIE Nr 20

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 30 czerwca 1977 r.

w sprawie normowania i kontroli stosowania norm zapasów materiałowych

(znak: CZM-CM/438/86/77)

W związku z zarządzeniem nr 30 Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 17 czerwca 1975 r. w sprawie zasad opracowywania i prawidłowego stosowania norm zapasów materiałowych środków obrotowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Upoważnia się naczelnego dyrektora Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego do wydawania wytycznych w sprawie zasad normowania i kontroli stosowania norm zapasów materiałowych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych.*)

2. Przedsiębiorstwa zgrupowane w zjednoczeniach przemysłu materiałów budowlanych oraz w Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Transportowo-Sprzętowych Budownictwa „Transbud” ustalają normy zapasów materiałowych według zasad ustalonych w zarządzeniu nr 30 Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 17 czerwca 1975 r.

§ 2. Normy zapasów materiałowych należy stosować w planowaniu zapasów i przy ustalaniu wielkości zakupywanych materiałów.

§ 3. Naczelni (generalni) dyrektorzy zjednoczeń budownictwa specjalistycznego i przemysłowego mogą ustalać w miarę potrzeby branżowe wytyczne normowania zapasów w nadzorowanych przedsiębiorstwach z uwzględnieniem zasad, o których mowa w § 1.

§ 4. Dyrektorzy przedsiębiorstw wyznaczają komórki organizacyjne zobowiązane do ustalania, bieżącej aktualizacji i stosowania norm zapasów materiałowych.

§ 5. 1. Zobowiązuje się naczelnymi (generalnymi) dyrektorów zjednoczeń do kontroli przebiegu ustalania i stosowania norm zapasów w przedsiębiorstwach zgrupowanych w zjednoczeniu.

2. Naczelny Dyrektor Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego oraz Dyrektor Departamentu Ekonomiki i Finansów uwzględnią w planach inspekcji gospodarki materiałowej i rewizji gospodarczych kontrolę prawidłowości realizacji zasad normowania i kontroli stosowania norm zapasów materiałowych.

§ 6. Traci moc zarządzenie nr 27 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 11 marca 1967 r. w sprawie ustalania norm i planowania zapasów w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1977 r.

MINISTER
w z. Z. Greja

*) Wytyczne, o których mowa w § 1 ust. 1 stanowią odrębne wydawnictwo Centrali Zaopatrzenia Materiałowego Przemysłu Budowlanego i będą rozesłane zainteresowanym.

14.

ZARZĄDZENIE Nr 21

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 1 lipca 1977 r.

w sprawie koordynacji branżowej w przemyśle materiałów budowlanych

(znak: MB-2/0240/77)

Na podstawie § 8 ust. 1 i 6 uchwały nr 121 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1976 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej i branżowej działalności gospodarczej (Monitor Polski Nr 28, poz. 124), w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami, wojewodami (prezydentami miast stopnia wojewódzkiego) oraz prezesami zarządów centralnych związków spółdzielni i Prezesem Centralnego Związku Rzemiosła, zarządza się, co następuje:

§ 1. Hekroć w zarządzeniu jest mowa o:

- 1) uchwałę — należy przez to rozumieć uchwałę nr 121 Rady Ministrów z dnia 24 czerwca 1976 r. w sprawie koordynacji międzyresortowej i branżowej działalności gospodarczej (Monitor Polski Nr 28, poz. 124),

2) zjednoczeniu wiodącym — należy przez to rozumieć zjednoczenia i inne jednostki organizacyjne, wyznaczone przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do wykonywania funkcji wiodącej w koordynacji branżowej.

§ 2. 1. Koordynację branżową organizuje się w formie:

- 1) porozumienia ogólnobranżowego — grupującego jednostki gospodarcze branży niezależnie od ich rozmieszczenia terytorialnego,
- 2) porozumienia terenowobranżowego — grupującego jednostki gospodarcze branży położone na terenie jednego lub kilku województw.

2. Organizatorem koordynacji branżowej jest:

- 1) w zakresie porozumienia ogólnobranżowego — właściwe zjednoczenie wiodące
- 2) w zakresie porozumienia terenowobranżowego — jednostka organizacyjna wyznaczona uchwałą komisji ogólnobranżowej.

3. Koordynacja odbywa się przez uzgadnianie i realizację wspólnych zamierzeń i przedsięwzięć rozwojowych, kompleksowe rozwiązywanie bieżących i perspektywicznych zagadnień technicznych, ekonomicznych i inwestycyjnych, na podstawie uchwał komisji ogólnobranżowej.

§ 3. 1. Wykaz zjednoczeń wiodących, branż (grup wyrobów) oraz uczestników porozumień ogólnobranżowych ustala się w załączniku do zarządzenia.

2. Zjednoczenie wiodące może rozszerzyć zakres koordynacji branżowej ustalonej w załączniku, o dalsze grupy wyrobów, po uzgodnieniu z zainteresowanymi uczestnikami porozumienia branżowego i zatwierdzeniu przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

§ 4. 1. Do zjednoczenia wiodącego należy zabezpieczenie prawidłowego, kompleksowego rozwoju i efektywności gospodarczej branży oraz prawidłowe pod względem ilościowo-asortymentowym, standardu jakościowego, parametrów techniczno-eksploatacyjnych i nowoczesności, pokrycie w skali kraju rzeczywistych, bieżących i perspektywicznych potrzeb gospodarki narodowej we wszystkich wyrobach danej branży oraz właściwe z punktu widzenia terytorialnego rozmieszczenie produkcji.

2. Zjednoczenie wiodące wykonuje swoje funkcje w ramach obowiązujących w tym przedmiocie szczegółowych postanowień i uchwał komisji ogólnobranżowej.

§ 5. 1. Obowiązki uczestnictwa w porozumieniu ogólnobranżowym, z zastrzeżeniem ust. 2, podlegają odpowiednio do branży lub wytwarzanych grup wyrobów, wymienionych w załączniku:

- 1) właściwe przedsiębiorstwa (zakłady) resortu budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych,
- 2) właściwe przedsiębiorstwa innych resortów,
- 3) właściwe przedsiębiorstwa podległe terenowym organom administracji państwowej i jednostki spółdzielcze,

wyznaczone przez zjednoczenie wiodące, w porozumieniu z ich jednostkami nadrzędnymi.

2. Jednostki gospodarcze, których produkcja objęta porozumieniem nie przekracza 0,5% całej koordynowanej produkcji w danej grupie wyrobów, mogą przystąpić do porozumienia na zasadzie dobrowolności.

3. Zasada powyższa nie dotyczy producentów wyrobów betonowych i żelbetowych, kruszyw budowlanych i stolarki budowlanej, dla których uczestnictwo w porozumieniach branżowych jest obligatoryjne.

§ 6. 1. W razie rozbieżności między zjednoczeniem wiodącym a jednostką nadrzędną nad przedsiębiorstwem, co do uczestnictwa danego przedsiębiorstwa w porozumieniu branżowym, jak również w innych sprawach spornych, decyzję podejmuje na wniosek zjednoczenia wiodącego Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w uzgodnieniu z zainteresowanym ministrem, prezesem zarządu central-

nego związku spółdzielni lub wojewodą (prezydentem miasta stopnia wojewódzkiego), nadzorującym uczestników porozumienia.

2. Spory wynikające w branżach przemysłu szklarskiego i ceramicznego rozstrzyga na wniosek zainteresowanych uczestników porozumienia generalny dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Szklarskiego i Ceramicznego „Vitrocet”, w uzgodnieniu z ich jednostkami nadrzędnymi.

§ 7. 1. Organem porozumienia ogólnobranżowego jest komisja ogólnobranżowa działająca pod przewodnictwem dyrektora zjednoczenia wiodącego, na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu.

2. Skład, zasady oraz zakres działania komisji ogólnobranżowej określają postanowienia uchwały.

3. W razie dużej ilości uczestników porozumienia ogólnobranżowego komisja ogólnobranżowa może powołać ze swego składu prezydium, określając jego zakres i tryb działania.

4. Komisje ogólnobranżowe, które posiadają zorganizowane porozumienia terenowobranżowe, bądź zrzeszenia asortymentowe, rozpatrują zagadnienia związane z działalnością koordynowanych branż przy udziale przedstawicieli komisji porozumień terenowobranżowych i zrzeszeń asortymentowych.

5. Obsługę techniczno-biurową komisji ogólnobranżowej zapewniają zjednoczenia wiodące przez powierzenie tych czynności utworzonej w tym celu odrębnej komórce organizacyjnej lub jednej z istniejących komórek organizacyjnych centrali zjednoczenia.

§ 8. Zawarte porozumienia ogólnobranżowe oraz ich zmiany podlegają zgłoszeniu przez zjednoczenia wiodące do rejestru w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz w Urzędzie Rady Ministrów — Biuro Organizacji Zarządzania.

§ 9. Zamierzenia dotyczące zaniechania przez uczestników porozumienia ogólnobranżowego produkcji wyrobów branży lub uruchomienia produkcji nowych wyrobów wymagają zgody zjednoczenia wiodącego, w trybie i na zasadach ustalonych przez komisję ogólnobranżową.

§ 10. Wydatki związane z realizacją porozumienia ogólnobranżowego mogą być pokrywane z własnego funduszu branży, powstałego z wpłat uczestników porozumienia, na podstawie preliminarza opracowanego przez zjednoczenie wiodące i zatwierdzone przez komisję ogólnobranżową.

Gospodarkę funduszem branży prowadzi zjednoczenie wiodące na podstawie uchwał komisji ogólnobranżowej i obowiązujących przepisów.

§ 11. Zjednoczenia wiodące są zobowiązane do:

- 1) ustalania, w porozumieniu z komisją ogólnobranżową, rocznych i kwartalnych planów pracy w zakresie zadań i przedsięwzięć koordynacji branżowej,
- 2) składania w Ministerstwie Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych rocznych informacji o realizacji planów pracy, o których mowa w pkt. 1.

§ 12. Zjednoczenia wiodące dostosują organizację porozumień branżowych do zasad zawartych w uchwale oraz do ustaleń zarządzenia.

§ 13. Traci moc zarządzenie nr 59 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 25 września 1969 r. w sprawie organizacji współpracy i koordynacji branżowej w przemyśle materiałów budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB Nr 11, poz. 45 i z 1974 r. Nr 1, poz. 2).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1977 r.

MINISTER

A. Głaz

Załącznik do zarządzenia nr 21 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 1 lipca 1977 r.

WYKAZ

Zjednoczeń wiodących, branż (grup wyrobów) oraz uczestników porozumień ogólnobranżowych

Lp.	Zjednoczenie wiodące	Zakres branży (grup wyrobów)	Uczestnicy porozumienia ogólnobranżowego
1	2	3	4
1	Zjednoczenie Przemysłu Cementowego, Wapienniczego i Gipsowego	<ol style="list-style-type: none"> 1. Kamień wapienny, mączka wapienna, wapno palone i jego pochodne. 2. Kamień gipsowy, gipsy palone, prefabrykaty gipsowe. 3. Kreda — bez węgla strącanego. 4. Nawozy wapniowe z produkcji podstawowej i odpadowej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Energetyki i Energii Atomowej c) Ministrowi Górnictwa d) Ministrowi Hutnictwa e) Ministrowi Przemysłu Chemicznego f) Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu g) Ministrowi Rolnictwa h) terenowym organom administracji państwowej. 2. Spółdzielnie zrzeszone w: <ol style="list-style-type: none"> a) Centralnym Związku Kółek Rolniczych b) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy c) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”. 3. Centralny Związek Rzemiosła w stosunku do rzemieślników i spółdzielni rzemieślniczych lub działająca w jego imieniu wytypowana izba rzemieślnicza.
2	Zjednoczenie Przemysłu Betonów	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyroby betonowe i żelbetowe lekkie i ciężkie. 2. Wyroby betonowe wstępnie sprężone (struobeton kablobeton). 3. Wyroby z betonów komórkowych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Energetyki i Energii Atomowej c) Ministrowi Górnictwa d) Ministrowi Hutnictwa e) Ministrowi Komunikacji f) Ministrowi Łączności g) Ministrowi Przemysłu Chemicznego h) Ministrowi Przemysłu Lekkiego i) Ministrowi Rolnictwa j) Ministrowi Sprawiedliwości k) terenowym organom administracji państwowej. 2. Spółdzielnie zrzeszone w: <ol style="list-style-type: none"> a) Centralnym Związku Kółek Rolniczych b) Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych c) Centralnym Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego d) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy e) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”. 3. Centralny Związek Rzemiosła w stosunku do rzemieślników i spółdzielni rzemieślniczych lub działająca w jego imieniu wytypowana izba rzemieślnicza.
3	Zjednoczenie Przemysłu Ceramiki Budowlanej	<ol style="list-style-type: none"> 1. Wyroby ceramiki budowlanej <ol style="list-style-type: none"> a) cegła ceramiczna b) pustaki ceramiczne c) klinkier budowlany i drogowy d) cegła kanalizacyjna e) rurki drenarskie f) stropowe elementy ceramiczne (belki i pustaki) g) dachówka. 2. Wyroby wapienno-piaskowe: <ol style="list-style-type: none"> a) cegła wapienno-piaskowa pełna i drążona. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Górnictwa c) Ministrowi Hutnictwa d) Ministrowi Rolnictwa e) terenowym organom administracji państwowej. 2. Spółdzielnie zrzeszone w: <ol style="list-style-type: none"> a) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy b) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.

1	2	3	4
		3. Wyroby kaflarskie: a) kafle prostokątne i kwadratowe b) polewa kaflarska 4. Inne wyroby: a) doniczki b) ceramiczne pokrywy kablowe c) cegła termalitowa.	pomoc Chłopska". 3. Centralny Związek Rzemiosła w stosunku do rzemieślników i spółdzielni rzemieślniczych lub działająca w jego imieniu wytypowana izba rzemieślnicza.
4	Zjednoczenie Przemysłu Kruszywa, Kamienia Budowlanego i Surowców Mineralnych	1. Kruszywo budowlane mineralne naturalne do betonów z wyjątkiem kruszywa naturalnego drogowego, 2. Kruszywo lamane z wyjątkiem drogowego, 3. Kruszywo sztuczne (keramzyt, lupkoporyt, glinoporyt, popiołoporyt).	1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Energetyki i Energii Atomowej c) Ministrowi Górnictwa d) Ministrowi Hutnictwa e) Ministrowi Komunikacji f) Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego g) Ministrowi Przemysłu Chemicznego h) Ministrowi Przemysłu Lekkiego i) Ministrowi Rolnictwa j) terenowym organom administracji państwowej, 2. Spółdzielnie zrzeszone w: a) Centralnym Związku Kółek Rolniczych b) Centralnym Związku Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych c) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy d) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”. 3. Centralny Związek Rzemiosła w stosunku do rzemieślników i spółdzielni rzemieślniczych lub działająca w jego imieniu wytypowana izba rzemieślnicza.
5	Kombinat Kamienia Budowlanego „KAMABUD”	1. Kamień budowlany elewacyjny. 2. Tynki szlachetne. 3. Grysy do lastrico i wyroby z nich.	1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Komunikacji c) terenowym organom administracji państwowej. 2. Spółdzielnie zrzeszone w: a) Centralnym Związku Kółek Rolniczych b) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy. 3. Centralny Związek Rzemiosła w stosunku do rzemieślników i spółdzielni rzemieślniczych lub działająca w jego imieniu wytypowana spółdzielnia rzemieślnicza.
6	Zjednoczenie Przemysłu Izolacji Budowlanej	1. Materiały izolacji termicznej stosowane w budownictwie, wytwarzane na bazie surowców mineralnych i innych (z wyjątkiem tworzyw sztucznych). 2. Materiały, wyroby, ustroje i elementy przestrzenne dźwiękochłonne, dźwiękoizolacyjne i przeciwdrganowe stosowane w budownictwie, wytwarzane na bazie surowców mineralnych, metalowych i innych (z wyjątkiem tworzyw sztucznych). 3. Materiały izolacji paro- i wodoszczelnej oraz chemoodpornej wytwarzane na bazie surowców mineralnych i innych (z wyjątkiem tworzyw sztucznych).	1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Przemysłu Lekkiego. 2. Spółdzielnie zrzeszone w: Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy. 3. Zjednoczone Zespoły Gospodarcze „Inco”.
7	Zjednoczone Huty Szkła Gospodarczego i Technicznego „VITROPOL”	1. Szkło stołowe i kryształy 2. Szkło techniczne hutnicze (bez przetwórstwa). 3. Włókna szklane bezalkaliczne.	1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Przemysłu Chemicznego. 2. Spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.
8	Zjednoczone Huty Szkła Opakowaniowego „VITROPAK”	Butelki i słoje szklane z wyjątkiem opakowań do perfum i kosmetyków.	1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych. 2. Spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

1	2	3	4
9	Zjednoczone Zakłady Ceramiki Stołowej „CERPOL”	<ol style="list-style-type: none"> 1. Porcelana stołowa i galanteria. 2. Porcelana techniczna z wyjątkiem elektrotechnicznej. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Przemysłu Maszynowego. 2. Spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.
10	Zjednoczone Zakłady Ceramiczne Płytek i Wyrobów Sanitarnych „CERSANIT”	<ol style="list-style-type: none"> 1. Ceramiczne płytki ścienne, podłogowe i elewacyjne. 2. Kamionka kanalizacyjna, gospodarcza i kwasoodporna. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.
11	Zjednoczenie Produkcji Elementów Wyposażenia Budownictwa „METALPLAST”	<ol style="list-style-type: none"> 1. Okucia budowlane. 2. Materiały i elementy budowlane oraz urządzenia sanitarne z tworzyw sztucznych. 3. Płyty warstwowe osłonowe. 4. Stalowe ślusarskie elementy budowlane. 5. Aluminiowe elementy i konstrukcje budowlane. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Górnictwa c) Ministrowi Hutnictwa d) Ministrowi Przemysłu Chemicznego e) Ministrowi Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych. 2. Przedsiębiorstwa i gospodarstwa pomocnicze resortu Ministra Sprawiedliwości. 3. Spółdzielnie zrzeszone w: <ol style="list-style-type: none"> a) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy b) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.
12	Kombinat Maszyn Przemysłu Materiałów Budowlanych „ZREMB”	<ol style="list-style-type: none"> 1. Maszyny i urządzenia do przerobu mineralów i produkcji materiałów budowlanych z wyjątkiem maszyn do produkcji włókien mineralnych i płyt izolacyjnych z tych włókien. 2. Urządzenia transportu ciągłego z wyłączeniem przenośników członowych, zbierakowych, ciągnoniosących, grawitacyjno-impulsowych, wałkowych napędzanych. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska b) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych c) Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług d) Ministrowi Hutnictwa e) Ministrowi Przemysłu Maszynowego f) Ministrowi Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych g) Ministrowi Przemysłu Spożywczego i Skupu. 2. Spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.
13	Kombinat Maszyn Budowlanych „ZREMB”	<ol style="list-style-type: none"> 1. Maszyny i urządzenia do robót budowlanych stanu surowego i wykończeniowych. 2. Żurawie stałe torowe jedno- i dwuszynowe z wyjątkiem żurawi torowych dwuszynowych bramowych i półbramowych. 3. Urządzenia podnośne lekkie. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska b) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych c) Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług d) Ministrowi Hutnictwa e) Ministrowi Przemysłu Maszynowego f) Ministrowi Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych. 2. Spółdzielnie zrzeszone w: <ol style="list-style-type: none"> a) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy b) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.
14	Kombinat Napraw Maszyn Budowlanych „ZREMB”	Naprawy maszyn budowlanych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Energetyki i Energii Atomowej c) Ministrowi Górnictwa d) Ministrowi Komunikacji e) Ministrowi Rolnictwa.
15	Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Technicznego Budownictwa „ZREMB”	Produkcja części zamiennych do maszyn i urządzeń budowlanych krajowych i z importu z wyjątkiem części zamiennych do maszyn i urządzeń do robót ziemnych i drogowych.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: <ol style="list-style-type: none"> a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Przemysłu Maszynowego c) Ministrowi Rolnictwa. 2. Spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy.

1	2	3	4
16	Zjednoczenie Przemysłu Stolarstwa Budowlanego	1. Stolarstwo budowlane z drewna, materiałów drewnopochodnych i tworzyw sztucznych. 2. Barakowozy, baraki, pawilony, domki campingowe.	1. Przedsiębiorstwa państwowe podległe: a) Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych b) Ministrowi Energetyki i Energii Atomowej c) Ministrowi Górnictwa d) Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług e) Ministrowi Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego f) Ministrowi Przemysłu Lekkiego g) Ministrowi Rolnictwa h) Ministrowi Komunikacji i) terenowym organom administracji państwowej. 2. Spółdzielnie zrzeszone w: a) Centralnym Związku Spółdzielczości Pracy b) Centralnym Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska”.

15.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH oraz MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 1 lipca 1977 r.

w sprawie prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w odkrywkowych zakładach górniczych

(znak: MB-5/77)

Na podstawie art. 83 ust. 1 dekretu z dnia 6 maja 1953 r. Prawo górnicze (Dz.U. z 1961 r. Nr 23, poz. 113 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 51 i § 80 ust. 1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1971 r. w sprawie nabywania, przechowywania i używania środków strzałowych w zakładach górniczych (Dz.U. Nr 11, poz. 109) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do stosowania „Szczegółowe przepisy w sprawie prowadzenia ruchu i gospodarki złożem w odkrywkowych zakładach górniczych”, zwane dalej „szczegółowymi przepisami”

§ 2. 1. Szczegółowe przepisy obowiązują w zakładach górniczych czynnych i będących w likwidacji, podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministrowi Komunikacji.

2. Szczegółowe przepisy stosuje się odpowiednio w przypadku budowy lub rozbudowy zakładów górniczych, o których mowa w ust. 1.

§ 3. 1. Zezwolenia na odstępstwo od szczegółowych przepisów udziela właściwy minister w porozumieniu z Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego na wniosek przedsiębiorstwa górniczego, zaopiniowany przez jednostkę nadrzędną.

*) Szczegółowe przepisy stanowią odrębne wydawnictwo i są do nabycia w Ośrodku Badawczo-Rozwojowym Przemysłu Kamienia Budowlanego „Prokam”, 30-955 Kraków, ul. Wapienna 2.

2. W razie wprowadzenia nowych technik strzałowych, przedsiębiorstwo górnicze obowiązane jest dołączyć do wniosku o odstępstwo opinię specjalistycznej jednostki (instytutu naukowego, instytutu wyższej uczelni, jednostki badawczo-rozwojowej i projektowej lub innej powołanej do tego jednostki).

3. Zezwolenie na odstępstwo powinno określać zakres odstępstwa, warunki jego stosowania oraz okres ważności zezwolenia.

§ 4. W czasie prowadzenia akcji ratunkowej, kierownik akcji może w przypadku szczególnym, ze względu na bezpieczeństwo załogi lub zakładu górniczego, odstąpić od postanowień szczegółowych przepisów przy zachowaniu zasad techniki górniczej.

§ 5. Naczelnicy dyrektorzy zjednoczeń nadzorujących przedsiębiorstwa górnicze zapewnią opracowanie lub aktualizację instrukcji i wytycznych przewidzianych szczegółowymi przepisami w terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie zarządzenia.

§ 6. Tracą moc:

- 1) zarządzenie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministra Komunikacji z dnia 29 października 1973 r. w sprawie robót strzałowych w odkrywkowych zakładach górniczych (Dz. Urz. MBiPMB z 1973 r. Nr 9, poz. 32, z 1975 r. Nr 1, poz. 3, z 1976 r. Nr 3, poz. 5 i Nr 5, poz. 16),
- 2) pismo okólne nr 17 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 kwietnia 1956 r. w sprawie stosowania Przepisów Technicznej Eksploatacji Kopalń Odkrywkowych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

MINISTER BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

w z. Z. Grela

MINISTER KOMUNIKACJI

w z. A. Markowski

Redakcja
MINISTERSTWO BUDOWNICTWA
I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH
Gabinet Ministra

Warszawa, ul. Wspólna 2, tel. 21-015, w. 585

Wydawca
CENTRALNY OŚRODEK INFORMACJI BUDOWNICTWA
Wydział Wydawniczy

Warszawa, ul. Instalatorów 7c, tel. 46-04-21, w. 150

INDEKS 35574